HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șasea)

5 septembrie 2019*

„Trimitere preliminară – Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 – Uniunea vamală și Tariful vamal comun – Clasificare tarifară – Nomenclatura combinată – Subpoziția 8504 40 30 – Convertizoare statice – Criterii de clasificare – Destinație esențială”

În cauza C-559/18,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Finanzgericht Baden-Württemberg (Tribunalul Fiscal al landului Baden-Württemberg, Germania), prin decizia din 19 iunie 2018, primită de Curte la 4 septembrie 2018, în procedura

TDK-Lambda Germany GmbH

împotriva

Hauptzollamt Lörrach,

CURTEA (Camera a șasea),

compusă din doamna C. Toader, președintă de cameră, și domnii A. Rosas (raportor) și L. Bay Larsen, judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru TDK-Lambda Germany GmbH, de U. Reimer și de R. Welzel, Steuerberater;

– pentru Comisia Europeană, de B.-R. Killmann și de A. Caeiros, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatei generale,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea subpoziției tarifare 8504 40 30 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), în versiunile succesive care rezultă din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012 (JO 2012, L 304, p. 1) și din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 4 octombrie 2013 (JO 2013, L 290, p. 1) (denumită în continuare „NC").

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între TDK-Lambda Germany GmbH, pe de o parte, și Hauptzollamt Lörrach (Biroul vamal principal din Lörrach, Germania, denumit în continuare „autoritatea vamală"), pe de altă parte, în legătură cu clasificarea tarifară a unor convertizoare statice electrice importate de TDK-Lambda Germany.

Cadrul juridic

GATT din 1994 și ATI

3 Acordul General pentru Tarife și Comerț din anul 1994 (JO 1994, L 336, p. 11, denumit în continuare „GATT din 1994") și în special memorandumul de acord privind interpretarea articolului II:1 litera (b) din GATT din 1994 fac parte din Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994 și aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO 1994, L 336, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3).

4 Acordul privind comerțul cu produse ale tehnologiei informației, constituit din Declarația ministerială privind comerțul cu produse ale tehnologiei informației adoptată la 13 decembrie 1996 cu ocazia primei conferințe a OMC de la Singapore, precum și din anexele și din apendicele la aceasta (denumit în continuare „ATI"), ca și comunicarea privind punerea sa în aplicare au fost aprobate, în numele Comunității, prin Decizia 97/359/CE a Consiliului din 24 martie 1997 privind eliminarea taxelor vamale pentru produse ale tehnologiei informației (JO 1997, L 155, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 14, p. 186).

5 ATI precizează la punctul 1 că regimul comercial al fiecărei părți contractante ar trebui să evolueze astfel încât să amelioreze posibilitățile de acces pe piață al produselor tehnologiei informației.

6 În temeiul punctului 2 din ATI, fiecare parte consolidează și elimină taxele vamale și alte taxe și impuneri de orice natură, în sensul articolului II:1 litera (b) din GATT din 1994, pentru anumite produse, printre care „[c]onvertizoarele statice pentru mașini de prelucrare automată a datelor și unități ale acestora și pentru aparate de telecomunicații".

Dreptul Uniunii

NC

7 Clasificarea vamală a mărfurilor importate în Uniunea Europeană este reglementată de NC.

8 Potrivit articolului 12 din Regulamentul nr. 2658/87, Comisia Europeană adoptă în fiecare an un regulament care include o versiune completă a NC, împreună cu ratele autonome și convenționale ale drepturilor aferente din Tariful vamal comun, astfel cum rezultă din măsurile adoptate de Consiliul Uniunii Europene sau de Comisie. Regulamentul respectiv se publică până la 31 octombrie în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și se aplică de la 1 ianuarie anul următor.

9 Versiunile NC aplicabile faptelor din litigiul principal sunt cele aferente anilor 2013 și 2014, rezultate din Regulamentul nr. 927/2012 și, respectiv, 1001/2013. Dispozițiile NC aplicabile cauzei principale sunt însă identice în aceste două versiuni.

10 Partea I din NC referitoare la dispozițiile preliminare cuprinde secțiunea I, consacrată regulilor generale, a cărei subsecțiune A, intitulată „Reguli generale pentru interpretarea Nomenclaturii combinate”, prevede în special:

„Clasificarea mărfurilor în [NC] se efectuează în conformitate cu următoarele principii:

1. Enunțul titlurilor secțiunilor, capitolelor sau subcapitolelor este considerat ca având numai o valoare indicativă, clasificarea mărfurilor considerându-se legal determinată atunci când este în concordanță cu textele pozițiilor și notelor de secțiuni și de capitole și, atunci când nu sunt contrare termenilor utilizați în acele poziții și note, după următoarele reguli.

[…]

6. Clasificarea mărfurilor la subpozițiile unei aceleiași poziții se efectuează, în mod legal, cu respectarea textelor acelor subpoziții și a notelor de subpoziții, precum și, *mutatis mutandis*, cu respectarea regulilor anterioare, înțelegând prin aceasta că nu pot fi comparate decât subpozițiile aflate pe același nivel. În sensul acestei reguli, se utilizează și notele de secțiuni și capitole corespunzătoare, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare.”

11 Partea II din NC, intitulată „Tabelul drepturilor”, cuprinde, în secțiunea XVI, capitolul 85 din această nomenclatură, intitulat „Mașini, aparate și echipamente electrice și părți ale acestora; aparate de înregistrat sau de reprodus sunetul, aparate de televiziune de înregistrat sau de reprodus imagine și sunet; părți și accesorii ale acestor aparate”. Acest capitol cuprinde poziția 8504 din NC, intitulată „Transformatoare electrice, convertizoare statice (de exemplu redresoare), bobine de reactanță și de inductanță”.

12 Subpoziția 8504 40, care face parte din această poziție din NC, are următorul cuprins:

8504 40	– Convertizoare statice:
8504 40 30	– – De tipul celor folosite la aparate de telecomunicații, mașini de prelucrare automată a datelor și unități ale acestora
	– – Altele:
8504 40 55	– – – Încărcătoare de acumulatoare
	– – – Altele:
8504 40 82	– – – – Redresoare
	– – – – Onduloare (invertoare):
8504 40 84	– – – – – De o putere de maximum 7,5 kVA
8504 40 88	– – – – – De o putere de peste 7,5 kVA
8504 40 90	– – – – Altele

13 Cu excepția mărfurilor care se clasifică la subpoziția 8504 40 30, care sunt scutite de taxa la import, mărfurile clasificate la celelalte subpoziții din poziția menționată din NC sunt supuse taxelor la import convenționale care se pot ridica, în funcție de subpoziție, de la 3,3 % la 3,7 %.

Notele explicative ale NC

14 Notele explicative ale NC (JO 2011, C 137, p. 1), astfel cum au fost modificate printr-o comunicare publicată la 29 noiembrie 2012 (JO 2012, C 369, p. 7) (denumite în continuare „Notele explicative ale NC”), precizau, în ceea ce privește subpoziția 8504 40 30 din NC, că „[s]e clasifică la această subpoziție, de exemplu, convertizoarele statice destinate aparatelor de telecomunicații sau mașinilor de prelucrare automată a datelor și unităților acestora, care au:

– în general, circuite de stabilizare;

– de exemplu, o tensiune de ieșire specifică de 3,3, 5, 12, 24, 48 sau 60 V;

Convertizoarele statice destinate aparatelor de telecomunicații sau mașinilor de prelucrare automată a datelor și unității[or] acestora servesc, de exemplu, la transformarea curentului alternativ (CA) furnizat de rețea în curent continuu (CC).

Atunci când sunt folosite cu o mașină de prelucrare automată a datelor, convertizoarele statice denumite «neîntrerupte» asigură, cu ajutorul unui «Power Good Signal», continuarea funcționării în caz de pană de curent, împiedicând pierderea datelor.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

15 Litigiul principal are ca obiect clasificarea tarifară a unităților de alimentare cu energie electrică.

16 Reclamanta din litigiul principal, TDK-Lambda Germany, este o filială a societății TDK-Lambda Corporation, cu sediul în Tokyo (Japonia). Această societate are ca obiect de activitate dezvoltarea, producția, distribuția și service-ul aparatelor și al componentelor electronice, printre care în special al unităților de alimentare cu energie electrică. Între 2 aprilie 2013 și 4 februarie 2014, reclamanta din litigiul principal a importat în 75 de cazuri unități de alimentare cu energie electrică (denumite în

continuare „convertizoarele în cauză”) din seriile HFE, FPS și RFE în Uniune. În declarațiile vamale, reclamanta din litigiul principal a arătat că convertizoarele în cauză trebuiau să fie clasificate la subpoziția 8504 40 30 din NC ca mărfuri provenite din țări terțe, scutite de taxe vamale. Conform acestor declarații, într-o primă fază nu au fost percepute taxe vamale cu privire la importurile menționate.

17 Din decizia de trimitere reiese că caracteristicile tehnice principale respective ale convertizoarelor în cauză din seriile HFE, FPS și RFE sunt similare: modelul HFE este doar produsul cel mai recent și cel mai dezvoltat din seria FPS, în timp ce modelul RFE este o versiune încastrată, neconectabilă, a seriilor FPS, respectiv HFE.

18 Mai precis, cele trei tipuri de convertizoare în cauză ar transforma curentul alternativ sau curentul continuu de diferite tensiuni, și anume tensiunea de intrare, în curent continuu de o tensiune de 12 volți, de 24 de volți, de 32 de volți sau de 48 de volți, fie tensiunea de ieșire. Aceste aparate ar garanta tensiuni de ieșire stabilizate, în măsura în care acestea nu ar mai varia decât într-o măsură infimă, de ordinea unui milivolt. În plus, convertizoarele în cauză ar permite ca, chiar și în caz de pană de curent – cu alte cuvinte atunci când tensiunea de intrare lipsește –, să fie încă disponibilă o tensiune de ieșire un anumit timp. Ar fi vorba despre o funcționalitate denumită „*Power-Good Signal*”, care permite o funcționare numită „de continuitate”.

19 Pe de altă parte, din decizia de trimitere reiese că convertizoarele în cauză furnizate de reclamanta din litigiul principal clienților finali sunt utilizate parțial în domeniul telecomunicațiilor și al prelucrării datelor, dar și în construcția de mașini și tehnica medicală.

20 În cadrul unui control vamal realizat în cursul anului 2015, autoritatea vamală a considerat, pe baza unor informații emise în acest sens de Bildungs- und Wissenschaftszentrums der Bundesfinanzverwaltung (Centrul de Formare și Știință al Administrației Financiare Federale, Germania), că convertizoarele în cauză, în calitate de unități de alimentare cu energie electrică, erau convertizoare statice care nu pot fi considerate ca fiind „de tipul celor folosite la aparate de telecomunicații, mașini de prelucrare automată a datelor și unități ale acestora”, în sensul subpoziției 8504 40 30 din NC, astfel încât nu ar putea fi privite ca mărfuri provenite din țări terțe, scutite de taxe vamale.

21 În această privință, autoritatea vamală a estimat printre altele că convertizoarele în cauză din seria HFE care au făcut obiectul controlului erau destinate utilizării în aparate utilizate în diferite domenii de aplicare și nu, cu titlu principal, în aparate de telecomunicații și mașini de prelucrare automată a datelor și unități ale acestora. Prin urmare, autoritatea menționată a considerat că convertizoarele în cauză nu se clasificau la subpoziția 8504 40 30 din NC, cu alte cuvinte mărfuri provenite din țări terțe scutite de taxe vamale, ci la subpoziția 8504 40 90 din această nomenclatură, și anume mărfuri provenite din țări terțe supuse taxei vamale de 3,3 %. Aceeași ar fi situația în ceea ce privește convertizoarele în cauză din seriile FPS și RFE.

22 Pe baza constatărilor efectuate în timpul controlului, autoritatea vamală a emis, la 10 februarie 2016, o înștiințare de plată privind recuperarea ulterioară a unor taxe la import în cuantum de 18 935,51 euro, în sarcina reclamantei din litigiul principal și, prin decizia din 30 august 2016, a respins ca neîntemeiată contestația introdusă de aceasta din urmă împotriva acestei înștiințări de plată privind recuperarea.

23 În urma acestei decizii de respingere, reclamanta din litigiul principal a formulat, la 23 septembrie 2016, o acțiune la instanța de trimitere, Finanzgericht Baden-Württemberg (Tribunalul Fiscal al landului Baden-Württemberg, Germania), contestând printre altele clasificarea tarifară a convertizoarelor în cauză la subpoziția 8504 40 90 din NC.

24 În aceste condiții, Finanzgericht Baden-Württemberg (Tribunalul Fiscal din Baden-Württemberg) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„[NC] trebuie interpretată în sensul că convertizoarele statice precum cele în speță trebuie clasificate la subpoziția 8504 40 30 [din NC] numai în cazul în care sunt în principal folosite la aparate de telecomunicații sau mașini automate de prelucrare a datelor și unități ale acestora sau este suficient, pentru a îndeplini caracteristica «[d]e tipul celor folosite», ca respectivele convertizoare, conform proprietăților obiective ale acestora, să poată avea, pe lângă alte domenii de utilizare, și o utilizare în combinație cu aparate de telecomunicații sau mașini automate de prelucrare a datelor și unități ale acestora?”

Cu privire la întrebarea preliminară

25 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă subpoziția 8504 40 30 din NC trebuie interpretată în sensul că, pentru a fi clasificate la aceasta, este suficient ca convertizoarele statice precum cele în discuție în litigiul principal să fie, datorită caracteristicilor tehnice și proprietăților obiective ale acestora, compatibile cu „aparate de telecomunicații sau mașini automate de prelucrare a datelor și unități ale acestora”, în sensul acestei subpoziții.

26 În primul rând, trebuie amintit că criteriul decisiv pentru clasificarea tarifară a mărfurilor trebuie să aibă în vedere, în general, caracteristicile și proprietățile obiective ale acestora, astfel cum sunt definite de textul poziției din NC și de notele de secțiune sau de capitol ale acesteia (a se vedea în special Hotărârea din 26 mai 2016, Invamed Group și alții, C-198/15, EU:C:2016:362, punctul 18 și jurisprudența citată). În această privință, notele explicative ale NC pot constitui un instrument important în scopul interpretării diferitor poziții tarifare, fără să aibă totuși un caracter juridic obligatoriu (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 2018, 2M-Locatel, C-555/17, EU:C:2018:746, punctul 29 și jurisprudența citată).

27 În al doilea rând, și destinația produsului poate constitui un criteriu obiectiv de clasificare cu condiția să fie inerentă respectivului produs, caracterul inerent trebuind să poată fi apreciat în funcție de caracteristicile și de proprietățile obiective ale acestuia (a se vedea în special Hotărârea din 26 mai 2016, Invamed Group și alții, C-198/15, EU:C:2016:362, punctul 22 și jurisprudența citată). Cu toate acestea, destinația produsului poate constitui un criteriu pertinent numai în măsura în care clasificarea nu se poate face numai pe baza caracteristicilor și a proprietăților obiective ale acestui produs (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 aprilie 2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, punctul 33 și jurisprudența citată).

28 În al treilea rând, în ceea ce privește clasificarea produselor la o poziție aferentă unei utilizări, cu alte cuvinte o poziție care reține un criteriu de clasificare întemeiat pe o utilizare specială a mărfurilor în cauză, nu este necesar ca produsul care trebuie clasificat să fie destinat numai sau exclusiv respectivei utilizări. Este suficient ca utilizarea menționată în poziția în cauză să constituie destinația esențială a acestui produs (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 iulie 2014, Sysmex Europe, C-480/13, EU:C:2014:2097, punctul 32 și jurisprudența citată).

29 În ceea ce privește subpoziția 8504 40 30 din NC, trebuie să se observe că nici textul acesteia, nici notele de secțiune sau de capitol nu precizează dacă este suficient, pentru a considera că un convertizor static este „de tipul celor folosite la aparate de telecomunicații, mașini de prelucrare automată a datelor și unități ale acestora”, în sensul acestei subpoziții, ca un astfel de convertizor să poată, având în vedere caracteristicile sale tehnice și proprietățile sale obiective, să fie utilizat cu astfel de produse.

30 Cu toate acestea, trebuie să se sublinieze că textul subpoziției 8504 40 30 din NC face referire în mod clar la o utilizare specială a convertizoarelor statice prevăzute în aceasta, și anume o utilizare la aparate de telecomunicații, mașini de prelucrare automată a datelor și unități ale acestora.

31 Notele explicative din NC referitoare la subpoziția 8504 40 30 din această nomenclatură confirmă, pe de altă parte, că este vorba de o poziție care reține un criteriu de clasificare întemeiat pe o utilizare specială a mărfurilor în cauză. Astfel, aceste note precizează printre altele că convertizoarele statice care se clasifică la această subpoziție sunt destinate aparatelor de telecomunicații sau mașinilor de prelucrare automată a datelor și unităților acestora.

32 Desigur, aceste note menționează de asemenea, cu titlu de exemplu, caracteristici tehnice de care trebuie să dispună convertizoarele statice pentru a se clasifica la subpoziția 8504 40 30 din NC. Cu toate acestea, faptul că convertizoarele prezintă astfel de caracteristici generale, caracteristici pe care se pare că le oferă un mare număr de convertizoare statice care se clasifică la subpoziția 8504 40 din NC, nu exclude deloc clasificarea unor astfel de convertizoare la o altă subpoziție a subpoziției 8504 40 din această nomenclatură.

33 Astfel, după cum s-a arătat la punctul 28 din prezenta hotărâre, atunci când poziția tarifară în cauză reține un criteriu de clasificare întemeiat pe o utilizare specială a mărfurilor în cauză, acest criteriu are un caracter determinant pentru clasificarea acestor mărfuri într-o asemenea poziție.

34 Astfel, în ceea ce privește convertizoarele statice susceptibile să fie clasificate la subpoziția 8504 40 30 din NC precum convertizoarele în cauză, simplul fapt că acestea sunt compatibile cu aparatele vizate la această subpoziție nu ar fi suficient în scopul clasificării acestor convertizoare la aceasta, cu excepția cazului în care destinația esențială a acestora din urmă este conformă cu utilizarea vizată la subpoziția menționată.

35 Din această perspectivă, este lipsită de relevanță împrejurarea, menționată de instanța de trimitere, că subpoziția 8504 40 30 din NC nu face trimitere la folosirea „exclusivă” sau „principală” a unei mărfi la aparate de telecomunicații, mașini de prelucrare automată a datelor și unități ale acestora.

36 Pe de o parte, trebuie arătat că, în cadrul subpoziției 8504 40 din NC, subpoziția 8504 40 30 desemnează, spre deosebire de celelalte subpoziții ale acestei poziții, convertizoare statice destinate unei folosiri specifice, și anume o folosire la aparate de telecomunicații, mașini de prelucrare automată a datelor și unități ale acestora. În asemenea condiții, nu se poate deduce din lipsa unei precizări privind folosirea exclusivă sau principală la produsele vizate la subpoziția 8504 40 30 că orice convertizor, în principiu compatibil cu astfel de produse, ar putea să se clasifice la subpoziția menționată.

37 Pe de altă parte, trebuie amintit că textele de drept derivat precum NC trebuie interpretate, în măsura posibilului, în conformitate cu acordurile internaționale încheiate de Uniune (Hotărârea din 20 septembrie 2018, 2M-Locatel, C-555/17, EU:C:2018:746, punctul 45 și jurisprudența citată).

38 În această privință, în ceea ce privește subpoziția 8504 40 30 din NC, aceasta reflectă, astfel cum a observat Comisia în observațiile sale scrise, angajamentele luate de Uniune în ATI. Astfel, subpoziția menționată trebuie interpretată în conformitate cu acest acord și cu obiectivul acestuia de ameliorare a posibilităților de acces pe piață al produselor tehnologiei informației. Pentru atingerea acestui obiectiv, punctul 2 din ATI prevede că fiecare parte consolidează și elimină taxele vamale și alte taxe și impuneri de orice natură, pentru anumite produse, printre care convertizoarele statice pentru mașini de prelucrare automată a datelor și unități ale acestora, precum și pentru aparatele de telecomunicații.

39 Având în vedere contextul special în care se înscrie subpoziția 8504 40 30 din NC, interpretarea potrivit căreia aceasta trebuie înțeleasă ca vizând numai convertizoarele statice a căror destinație esențială este de a fi folosite la aparate de telecomunicații, mașini de prelucrare automată a datelor și unități ale acestora este compatibilă cu obiectivele urmărite de ATI.

40 În speță, din decizia de trimitere reiese că convertizoarele în cauză sunt convertizoare statice care, în funcție de caracteristicile și de proprietățile lor obiective, pot fi utilizate atât la aparate de telecomunicații sau mașini de prelucrare automată a datelor și unități ale acestora, cât și în alte dispozitive alimentate cu curent electric (de exemplu, imprimante și dispozitive medicale).

41 Deși revine, în final, instanței de trimitere obligația să efectueze clasificarea tarifară a convertizoarelor în cauză, reiese din dosarul prezentat Curții că convertizoarele menționate nu par să prezinte caracteristici care ar permite să se considere că destinația lor esențială este de a fi utilizate la aparate de telecomunicații sau mașini de prelucrare automată a datelor și unități ale acestora. Dimpotrivă, din acest dosar reiese că convertizoarele în cauză sunt concepute astfel încât să fie folosite în mai multe aparate diferite, astfel încât clasificarea lor la subpoziția 8504 40 30 din NC pare, la prima vedere, exclusă.

42 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că subpoziția 8504 40 30 din NC trebuie interpretată în sensul că convertizoarele statice precum cele în discuție în litigiul principal nu pot fi clasificate la subpoziția menționată decât dacă destinația lor esențială este de a fi folosite la „aparate de telecomunicații sau mașini automate de prelucrare a datelor și unități ale acestora”, în sensul acestei subpoziții, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

Cu privire la cheltuielile de judecată

43 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șasea) declară:

Subpoziția 8504 40 30 din Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunile succesive care rezultă din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 927/2012 al Comisiei din 9 octombrie 2012 și din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 4 octombrie 2013, trebuie interpretată în sensul că convertizoarele statice precum cele în discuție în litigiul principal nu pot fi clasificate la subpoziția menționată decât dacă destinația lor esențială este de a fi folosite la „aparate de telecomunicații sau mașini automate de prelucrare a datelor și unități ale acestora”, în sensul acestei subpoziții, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

Semnături